

det derimod er et Spørgsmaal, om det ogsaa ved Anvendelse i Marken, naar det gjælder, vil vise sig at være det. At dette Sidste ikke vil være Tilfældet, gjælder, troer jeg, netop om Magasingeværer. Naar man giver Landets Forsvarere nye Vaaben i hænde, da maae disse Vaaben være af en saadan Construction, at de kunne have Tillid til dem og ikke Frygt for dem; men denne Frygt, troer jeg, maa opstaae hos Soldaten, naar han bruger et Magasingevær af den nuværende Construction. Jeg troer, at denne er saa mangelfuld, at der, naar Rækkerne, og især da Cavalleriets, blive forsynede med Geværer af den Construction, vil fremkomme Farer, fordi Mechanismen endnu ikke er saaledes bestrykt, at der jo ved enkelte Bevægelser kan opstaae Explosioner; og naar saadanne indtraf enkelte Gange, da vilde Soldatens Tillid til Vaabnet derved være svækket. Jeg maa slutte med gjentagende at erklære, at det valgte Vaaben vistnok er det rette, og at saavel den høitærede Krigsminister som Comissionen have været heldige i deres Valg.

Brinck-Seibelin: Jeg skal ganske vist ikke trætte det ærede Thing med nogen vidtløftig Motivering af min Stilling til det foreliggende Forslag, deels fordi jeg heelt og holdent kan slutte mig til Forslaget, saaledes som det er kommet til os fra Folkethinget, og deels navnlig fordi jeg troer, at vi Alle ere overbeviste om Nødvendigheden af, at Armeen saa hurtigt som muligt forsynes med gode, tidsvarende Vaaben, dersom vi overhovedet ville vente, at den skal have Tillid til sit Vaaben og med freidigt Mod optage en eventuel Kamp med Landets Fjender. Der er imidlertid et Spørgsmaal, som jeg ikke har seet tilstrækkelig oplyst under den meget omfattende Forhandling, som det foreliggende Lovforslag har været underkastet i det andet Thing, et Spørgsmaal, som jeg anseer for ønskeligt at see opklaret, inden Lovudkastet bliver vedtaget i Rigsdagen. Dette Spørgsmaal dreier sig nemlig om Omfanget af den Ret og den Forpligtelse, hvormed Krigsbestyrelsen kommer til at disponere over den meget betydelige Bevilling, der be-
gjøres. Ifølge de Motiver, hvorpaa Folkethingets Udvalg har bygget sin Indstilling,

sammenholdt med de Motiver, hvormed Lovforslaget i sin Tid blev forelagt Folkethinget, agtes det Beløb, som Forslaget begjærer, anvendt saaledes: til Anskaffelsen af 30,000 Baglade-Infanterigeværer à 35 Rd.: 1,050,000 Rd.; til 6 Millioner Kobberhylsterpatroner til disse 30,000 nye Baglade-Infanterigeværer: 129,000 Rd.; til 1,800 Baglade-Carabiner til Cavalleriet à 30 Rd.: 54,000 Rd.; til 360,000 Kobberhylsterpatroner til disse 1,800 nye Baglade-Carabiner: 7,740 Rd., og endelig 2 Millioner Kobberhylsterpatroner til de 10,000 forandrede Taprifler: 46,000 Rd. samt til Maskiner af Fabrikation af Kobberhylsterpatroner: 20,000 Rd., tilsammen 1,306,740 Rd. Vi see altsaa, at der agtes anskaffet 30,000 Baglade-Infanterigeværer og 1,800 Cavalleri-Bagladecarabiner for respective 1,050,000 og 54,000 Rd.

Det er mig nu ikke fuldstændigt klart, om den høitagtede Krigsminister anseer Krigsbestyrelsen berettiget til under forandrede, ikke forudsete Forhold at anskaffe hele det her omhandlede Antal Vaaben. Forholdene kunne jo tænkes at stille sig saaledes, at det blev umuligt for Krigsbestyrelsen at anskaffe de omhandlede Vaaben til den Pris, der var lagt til Grund for denne Beregning. Der kunde jo ogsaa indtræffe saadanne Forhold, skjøndt det maaskee er usandsynligt, at det i en meget nær Fremtid vilde skee, at der gjordes endnu større og bedre Opfindelser med Hensyn til Vaabnernes Construction, som den høitærede Krigsminister maatte ansee det særlig ønskeligt at faae tillempede paa den Deel af Vaabnene, der maaskee endnu ikke vare færdige. Det er jo klart, at Krigsbestyrelsen er forpligtet til at skaffe Armeen de bedste og meest hensigtsvarende Vaaben, og Repræsentationen kan selvfølgelig ikke blande sig ind i, hvilket Vaaben der bør foretrækkes; men det kan jo tænkes, at Krigsbestyrelsen ikke kan anskaffe de bedste og meest hensigtsvarende Vaaben for de Priser, der ere lagte til Grund for denne Beregning. Jeg skal derfor tillade mig at rette det Spørgsmaal til den høitærede Krigsminister, om han i saa Tilfælde anseer Krigsbestyrelsen forpligtet til at begrænse Antallet af de Vaaben, der anskaffes, indenfor Bevillingens